

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

30 січня 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 142/вс-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого - Заріцької А.О.,

членів Комісії: Весельської Т.Ф., Прилипка С.М.,

розглянувши питання про проведення співбесіди за результатами дослідження досьє кандидата Русинчука Миколи Миколайовича на зайняття вакантної посади судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду у межах конкурсу, оголошеного Вищою кваліфікаційною комісією суддів України від 2 серпня 2018 року,

встановила:

Рішенням Комісії від 2 серпня 2018 року № 185/зп-18 оголошено конкурс на зайняття, зокрема, 23 вакантних посад суддів касаційних судів Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду.

Русинчук М.М. 14 вересня 2018 року звернувся до Комісії із заявою про проведення стосовно нього кваліфікаційного оцінювання для підтвердження здатності здійснювати правосуддя в Касаційному цивільному суді у складі Верховного Суду. ..

Рішенням Комісії від 18 жовтня 2018 року за № 231/зп-18 призначено, зокрема, кваліфікаційне оцінювання 173 кандидатів у межах конкурсу на зайняття 23 вакантних посад суддів Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду, серед них і Русинчука М.М.

Наступним рішенням Комісії від 26 жовтня 2018 року № 263/вс-18 кандидатів допущено до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду.

Русинчук В.В. 12 листопада 2018 року склав анонімне письмове тестування, за результатами якого отримав 81,75 бала, а за результатами виконання 14 листопада 2018 року практичного завдання - 64,5 бала. Загалом на етапі складення іспиту Русинчук В.В. отримав 146,25 бала.

Рішенням Комісії від 20 грудня 2018 року № 323/зп-18 його допущено до другого етапу кваліфікаційного оцінювання «Дослідження досьє та проведення співбесіди» в межах конкурсу на зайняття вакантних посад суддів Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду.

Положеннями статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон) передбачено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна), професійна етика та доброчесність.

Відповідно до положень статті 87 Закону з метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання утворюється Громадська рада доброчесності, яка, зокрема, надає Комісії інформацію щодо судді (кандидата на посаду судді), а за наявності відповідних підстав – висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності.

Підпунктом 4.10.5 пункту 4.10 Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, затвердженого рішенням Комісії від 13 жовтня 2016 року № 81/зп-16 (з наступними змінами) (далі – Регламент), передбачено, що висновок або інформація розглядаються Комісією під час співбесіди на відповідному засіданні в порядку, визначеному Регламентом та Положенням про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення.

Згідно з абзацом третім пункту 20 розділу III Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 3 листопада 2016 року № 143/зп-16 (у редакції рішення Комісії від 13 лютого 2018 року № 20/зп-18) (далі – Положення), під час співбесіди обов'язковому обговоренню із суддею (кандидатом) підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

До Комісії від Громадської ради доброчесності 25 січня 2019 року надійшов висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Русинчука М.М. критеріям доброчесності та професійної етики.

Висновок мотивований, зокрема, тим, що кандидат не відобразив у жодній з електронних декларацій право власності на земельну ділянку, площею 1 945 м у селі Зміїнець Луцького району Волинської області, отриману на підставі рішення Маяківської сільської ради Луцького району Волинської області від 30 грудня 2004 року.

Окрім цього, в електронних деклараціях за 2015-2017 роки кандидат указав об'єкт незавершеного будівництва у виді житлового будинку у селі Зміїнець Луцького району Волинської області, проте у жодній з паперових декларації, що були подані ним у 2015 році і раніше, цей об'єкт не задекларовано. Водночас за даними Google Earth та Google map на належній кандидату земельній ділянці у 2013 році були зведені будинок та господарські споруди, що, на думку Громадської ради доброчесності, свідчить про умисне приховування кандидатом майна від декларування.

Стосовно цих доводів Русинчук М.М. під час співбесіди пояснив, що земельна ділянка у селі Зміїнець Луцького району Волинської області площею 1 945 м² дійсно була отримана ним у грудні 2004 року на підставі рішення Маяківської сільської ради

Луцького району Волинської області. У 2009 році її було поділено на дві окремі земельні ділянки площами 0,1 га та 0,0945 га із присвоєнням кожній із них кадастрового номера.

Одну із цих земельних ділянок площею 0,1 га він залишив собі, а іншу площею 0,0945 га у лютому 2010 року подарував своєму рідному братові Русинчуку Івану Миколайовичу. Таким чином, з 2009 року у його власності перебуває лише одна земельна ділянка площею 0,1 га відомості про яку внесені до декларацій. На підтвердження своїх доводів кандидат подав до Комісії копії відповідних документів, зокрема, державних актів на право власності на земельні ділянки та нотаріально посвідчений договір дарування земельної ділянки.

Щодо об'єкта незавершеного будівництва площею 90,1 м², то ним є літній садовий будинок, розташований на належній йому земельній ділянці і на сьогодні його будівництво не завершено, у ньому відсутні водо- та теплопостачання, каналізація і він не придатний для постійного проживання. Відомості про цей об'єкт почав відображати у запроваджених в 2016 році електронних деклараціях, форма яких передбачала відповідну позицію. У паперових деклараціях, що подавалися до цього часу, відповідної вимоги і позиції не було, у зв'язку з чим такі відомості ним не надавалися, наміру приховувати цей об'єкт від декларування він не мав.

Також у висновку Громадської ради доброчесності йдеться про те, що мати кандидата Русинчук Г.І. 20 січня 2012 року уповноважила його на придбання автомобіля, а 15 лютого 2014 року він оформив право власності на автомобіль Subaru Legacy Outback 2005 року випуску, який отримав від матері на підставі договору дарування. Враховуючи, що на момент придбання автомобіля матері кандидата було 78 років і одразу після придбання вона подарувала його кандидату, Громадська рада доброчесності робить припущення, що цей транспортний засіб кандидат придбав за власні кошти та оформив на матір з метою уникнення обов'язку пояснити законність джерел походження коштів на його придбання.

У своїх поясненнях кандидат підтвердив, що автомобіль Subaru Legacy Outback 2005 року випуску був придбаний його матір'ю Русинчук Г.І. у січні 2012 року для нього і у лютому 2014 року йому подарований. Джерелом походження коштів на придбання є виплати, отримані матір'ю у грудні 2010 року та протягом 2011 року у порядку виконання судових рішень щодо нарахування та виплати їй недоотриманої у 2007-2010 роках пенсії як особі I категорії, потерпілій внаслідок Чорнобильської катастрофи. На підтвердження своїх доводів кандидат подав копію довідки органу пенсійного забезпечення про розмір пенсії, виплаченої його матері у 2010-2011 роках. Водночас кандидат, стверджуючи, що право власності на цей транспортний засіб належить йому на підставі нотаріально посвідченого договору дарування, копію цього договору Комісії не надав.

Іншим доводом Громадська рада доброчесності зазначила те, що кандидат 29 грудня 2000 року набув у власність квартиру у місті Луцьку, загальною площею 66,2 м², а 30 грудня 2004 року – земельну ділянку селі Зміїнець Луцького району Волинської області загальною площею 1000 м², проте, у майнових деклараціях за 2007-2010 роки їх не відображав.

На спростування цього доводу кандидат зазначив, що право власності на квартиру загальною площею 66,2 м² у місті Луцьку набуто ним, дружиною та їхньою донькою у грудні 2000 року у порядку приватизації державного житлового фонду та

zareєстровано у встановленому на той час порядку, що підтверджується свідоцтвом про право власності на квартиру, копію якого кандидат надав.

Право власності на земельну ділянку у селі Зміїнець Луцького району Волинської області, загальною площею 1000 м² набуто ним не в 2004, а в 2009 році, після поділу земельної ділянки площею 1 945 м², і з цього часу декларується.

Наступним доводом Громадської ради доброчесності стало те, що 5 січня 1999 року утворено ТОВ "Волиньфармсервіс-2", одним із засновником якого є дружина кандидата Русинчук Н.С. Однак кандидат відомості про корпоративні права дружини у деклараціях за 2012-2015 роки не відображав, хоча відповідно до форми потрібно було зазначати відомості про розмір внесків до статутного капіталу юридичної особи.

У своїх поясненнях кандидат підтвердив наявність у його дружини Русинчук Н.С. корпоративних прав у виді частки у статутному фонді ТОВ "Волиньфармсервіс-2" з 1999 року та зазначив, що відобразити ці відомості він почав в електронних деклараціях, запроваджених у 2016 році, форма яких передбачила таку можливість. Оскільки ж форма паперових декларацій, що подавалися раніше, такої позиції не передбачала, ці відомості ним і не надавалися.

Комісія у складі Колегії, заслухавши пояснення кандидата Русинчука М.М., дослідивши подані ним документи, дійшла висновку, що надані ним відомості у сукупності є переконливими і спростовують доводи Громадської ради доброчесності щодо невідповідності його критеріям доброчесності та професійної етики, у зв'язку з чим вважає, що Русинчук М.М. підтвердив здатність здійснювати правосуддя у Касаційному цивільному суді у складі Верховного Суду.

Відповідно до підпункту 4.10.8 пункту 4.10 Регламенту за результатами співбесіди Комісія у складі колегії ухвалює рішення про підтвердження або не підтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді. Рішення про підтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді набирає чинності з дня ухвалення цього рішення у разі, якщо воно буде підтримане не менше ніж одинадцятьма членами Комісії згідно з абзацом другим частини першої статті 88 Закону.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 88, 93, 101 Закону, Положенням та Регламентом, Комісія

вирішила:

визнати Русинчука Миколу Миколайовича таким, що підтвердив здатність здійснювати правосуддя у Касаційному цивільному суді у складі Верховного Суду.

Рішення набирає чинності відповідно до абзацу третього підпункту 4.10.8 пункту 4.10 розділу IV Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Головуючий

А.О. Заріцька

Члени Комісії:

Т.Ф. Весельська

С.М. Прилипка